

Nicolae VASILE

Tristețe optimistă

**Oasele adesea-mi trosnesc,
urechile țiuie, uneori pocnesc,
picioarele au cărări diferite
și nu mai vor să mă asculte.**

**Gândurile, mereu în trecut,
care mă fac confuz și ciufut,
prezentul pare făr-de-orizont
și viitorul se scurtează de tot.**

**Totuși, cu trupul bolnav
și sufletul aproape mort,
din fericire, ceva în mine
mă face să simt că mai pot.**